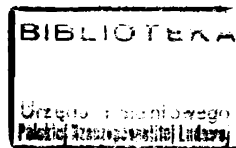

A61K 5/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44124

Kl. 30 h, 12/02

SPOFA, sdruzeni podniku pro zdravotnickou výrobu

Praga, Czechosłowacja

Składowa sproszkowana do wytwarzania cementu dentystycznego

Patent trwa od dnia 19 lutego 1959 r.

Pierwszeństwo: 24 lutego 1958 r. (Czechosłowacja).

Cement dentystyczny wytwarza się zwykle przez wprowadzenie składowej sproszkowanej do cieczy zarobowej. Ciecz zarobowa na ogół składa się z kwasu fosforowego, który częściowo nasycony jest tlenkami metali, np. tlenkiem cynkowym i tlenkiem glinowym.

Przy wytwarzaniu cementu dentystycznego z proszku i cieczy zarobowej trudno jest czasami dokładnie utrzymać stosunek mieszaniny i czas mieszania podany przez wytwórcę. Trudności te spowodowane są wysokim napięciem powierzchniowym między proszkiem a cieczą zarobową. Często zdarza się, że cementy dentystyczne, jeszcze przed zmieszaniem odpowiedniej ilości proszku z cieczą zarobową, twardnieją szybko co dla lekarza w praktyce jest związane ze stratą materiału i czasu. Stwierdzono, że można uniknąć tych niedogodności, jeżeli do składowej sproszkowanej cementu dentystycznego miedziowego albo krzemionkowego doda się podczas wytwarzania cementu 0,001–1,90% kationoaktywnego środka powierzchniowo-czyn-

nego, np. wyższej czwartorzędowej soli amonowej, jak chlorku dwumetyloaurylobenzyloamoniowego. Wprowadzenie środka powierzchniowo-czynnego powoduje obniżenie do minimum napięcia powierzchniowego między składową sproszkowaną i cieczą. Cementy dentystyczne wytwarzane przy zastosowaniu składowej sproszkowanej cementu z dodatkiem środka powierzchniowo-czynnego wykazują dobre właściwości fizyczne, dają się dobrze przerabiać i dzięki temu umożliwiają lekarzowi łatwe wyrobienie dentystycznego ciasta cementowego.

Wprowadzenie środka powierzchniowo-czynnego, np. chlorku dwumetyloaurylobenzyloamoniowego, wpływa ponad to na podwyższenie działania bakteriostatycznego cementu dentystycznego. Składowa sproszkowana według wynalazku umożliwia znaczne skrócenie procesu wyrobienia ciasta cementowego.

Przykład. Jako składową podstawową stosuje się znany cement dentystyczny, który wytwarza się z 2 kg tlenku miedzi i 6 kg sprosz-

kowanego cementu fosforanocynkowego (wypalona i drobno zmielona mieszanina tlenków cynkowego, magnezowego i glinowego). Do tego proszku cementowego dodaje się 0,1% chloru dwumetylo-laurylobenzyloamoniowego, np. w postaci 10%-wego wodnego roztworu. Tlenek miedzi korzystnie traktuje się środkiem powierzchniowo-czynnym jeszcze przed zmieszaniem ze składową cementu fosforanocynkowego.

Zastrzeżenie patentowe

Składowa sproszkowana do wytwarzania cementu dentystycznego, znamienna tym, że obok znanego proszu cementowego miedziowego albo krzemionkowego zawiera 0,001—1,00% kationo-aktywnego środka powierzchniowo-czynnego, np. wyższą czwartorzędową sól amoniową, np. chlorek dwumetylo-laurylobenzyloamoniowy.

SPOFA, sdružení podniků
pro zdravotnickou výrobu

Zastępca: mgr Józef Kamiński
rzecznik patentowy